

ת"פ 65273/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65273-09 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת ג'ואה סקפה שפירא
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד פלוני
נאשם **החלטה**

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 20.6.16 בשעה 9:30 התקיימה תהלוכה של העדה היונית במתחם קבר דוד שבעיר העתיקה בירושלים. החל מהשעה 6:00 באותו היום הגיעו למקום קבוצה של כ- 15 נערים ובהם גם הנאשם, במטרה למנוע את מעבר התהלוכה למקום. הנאשם יחד עם אחרים ישבו על המדרגות בכניסה לחדר "סעודת האחורה" וסירבו להתפנות על אף שאחד הקצינים הורה להם להפסיק והודיע שמדובר בהתקהלות בלתי חוקית. משסירבו הנערים לפנות את המקום החל פינויים בכך. במהלך הפינוי הנאשם אחז במעקה המדרגות שעליו ישב והתנגד בכך לפניו. הנאשם הניף את ידיו וכתוצאה לכך נפל השוטר עידן בן-נון.

2. לפני בקשה לגלוי חומרה חקירה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב- 1982. הנאשם, המבקש לבסס טענה של אכיפה בררנית, מבקש לקבל לידי את החומרים הבאים:

א. הנחיות בעניין מדיניות העמדה לדין בעבירות שכרכות בהשתתפות

בהתגנות;

ב. כל החומר שנאסף על ידי הפרקליטות ושמצוין בהודעת המ雅思ימה

בת"פ 44720-02-17 מדינת ישראל נ' אליאש,תיק שבו המ雅思ימה חזרה בה מן האישום;

ג. כל כתבי האישום שהוגשו נגד מעורבים במחאת העדה האתאופית;

ד. חומרה חקירה בתיקי המכחאה האתאופית בהם לא הוגשו כתבי אישום;

ה.   כל כתבי האישום שהוגשו בהפגנות החרדים בהם חזרה בה המאשימה
      מאישום בהליך פלילי או שההליך הפלילי הומר להליךTeVורה;

ו.   כתבי אישום או הودעה על חזרה מאישום שהוגשו בעקבות אירועי
      המחאה החברתית;

ז.   כתבי אישום שהוגשו בגין השתתפות בהפגנות הנכדים;

3.   על פי הנטען בבקשתה, בהתאם למדיניות המנהה את המאשימה, כלל לא היה מקום להעמיד את הנאשם לדין כאשר כל שמיוחס לו הוא התנגדות לפניו. נטען כי במקרים דומים של חסימת כבישים נרחבת שగרמה נזקים לאוכלוסייה נרחבת, וגם בה拮דות לפניו מażים שכלה שימוש בכך, מנעה המאשימה מהגשת כתבי אישום בעבירה של הפרעה לשוטר גם לאחר סיור לצית להוראת פניו. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לאربעה תיקי חקירה משטרתיים שבהם הייתה התנגדות לפניו מażים שבוטף לא הוגש נגד מי מהמעורבים כתוב אישום, או שהמאשימה חזרה בה מכתבי אישום שהוגשו. כן הפנה ב"כ הנאשם באופן כללי לאירועי חסימת כבישים בהפגנות החרדים, בהפגנות הנכדים, במחאה החברתית ובמחאות בני העדה האתיופית, שבהם לא הוגש כתבי אישום או שהוגשו כתבי אישום בעבירותTeVורה בלבד ולא בעבירות התפרעות או הפרעה לשוטר, והפנה באופן ספציפי לשני תיקים שהוגשו במסגרת אירועי אלה.

4.   המאשימה מבקשת לדחות את התביעה וטענת כי הנאשם לא הרים את הנטול הראשוני הדרוש להוכחת טענת האכיפה הברננית ולא הוכיח כי קיימת רלבנטיות של החומר המבוקש לאיושם.

נטען כי אין מייחסת לנאם התנגדות לפניו בלבד, אלא התנגדות לפניו לאחר שידע כי מדובר בהתקהלות בלתי חוקית ובפרעה לשוטר שגרמה לנפילתו של השוטר.

המאשימה טוענת, כי אף אחד מהקרים שאליו הפנה ב"כ הנאשם אינו דומה לעניינו של הנאשם, כי קטינים נוספים שהיו מעורבים באירוע שבו היה מעורב הנאשם עומדים אף הם לדין בבית המשפט לנוער בגין העבירות שמייחסות לנאם וUBEIROT NOSFOOT.

עוד טוענת המאשימה, כי להבדיל מה מדיניות המקרה שנגאה באירועים של חסימת צירי תנועה, אין מקום לנוהג כך במקרה דנן, שכן תכילת ההפגנה הייתה מלכתחילה למונע את זכויותיהם של אחרים. בהקשר זה נטען גם, כי התנגדות לפניו מażים אינה כרוכה בניסיון לפגוע בזכויותיהם של אחרים.

המאשימה הוסיף טוענה כי לא קיימות הנחות של פרקליט המדינה או של היועץ המשפטי לממשלה בעבירות של המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור והפרעה לשוטר, וכי ההנחה בעניין מדיניות העמדה לדין בעבירות הנוגעות להשתתפות בהפגנות מצויה עדין בשלבי גיבוש.

דין והכרעה

5. שני הצדדים הعلاו טענות המתייחסות להתנהגו של הנאשם כמי שעולה מtower חומר הראות. לא אכריע בטענות אלה, שכן הראות טרם נשמעו. המצד העובדתי שעל בסיסו תוכרע הבקשה הוא העובדות המצוינות בכתב האישום, שאף הן אין חפות מתקשים. כך למשל, בסעיף 3 לכתב האישום נכתבו דבר ו hypococ; נכתב כי הנאשם אחז במעקה המדרגות ובכך מנע את פינויו מהמקום,omid לאחר מכן נכתב כי הנאשם הניף את ידיו וכתוצאה מכך נפל אחד השוטרים. מובן כי אם הנאשם אחז במעקה יוכל היה להניף את ידיו שאחزو במעקה, ומנגד, אם הניף את ידיו, משמע שלא אחז במעקה ונitin היה לפניו. מכל מקום, הכרעה על בסיס העובדות הנטעןות בכתב האישום נעשית לצורך בקשה זו בלבד, ומובן כי אין בכך כדי לעובדות כלשהן התקיימו או לא התקיימו.

6. קשה לקבל את טענת המאשימה כי אין בידה כל הנחיות או כלליים שנקבעו בנוגע למדייניות העמדה לדין בעבירות של סירוב להוראת פיזור בהפגנות. עצם קיומם של כלליים כליהם עולה, לכל הפחות, מtower הוודעת המאשימה שהוגשה לבית המשפט בת"פ 17-02-2014 מדינת ישראל נ' אליאש, שאליה התייחס ב"כ הנאשם בבקשתו. מכל מקום, דוקא העדרם של כלליים כליהם עליהם עשויה לבסס, ביתר שאת, את החשש לאכיפה בררנית או שרירותית.

7. אני מתבקש לראות את הבדיקה שעורכת המאשימה בין הנאשם לבין האירועים שאליו הם הפנה בא- כוחו.

מאחר וועדת למשטרת ישראל חזקתה התקינות המנהלית, יש להניח כי היא מבקשת לפחות פגינים רק במקרים בהם מדובר בהתקלות בלתי חוקית. בנוסף, התנגדות לפינוי היא מטבעה אירוע הכרוך בהפעלת כח מסויימת, ומידת התקפנות המיוחסת לניגוד כתב האישום מציה ברף הנמור - אחיזה במעקה, או לחלוופין- הנפת יד באוויר. מדובר בהתקנות שהיא כמעט פאსיבית.

8. ההשוואה שעורכת המאשימה לעניינם של הקטינים שהשתתפו יחד עם הנאשם באירוע נושא כתב האישום נראהית, על פני הדברים, כלל רלבנטי, שכן המאשימה עצמה צינה שלאותם קטינים מיוחסות עבירות נוספות, חמורות יותר, של תקיפות שוטרים או איוםים.

9. הבדיקה שעורכה המאשימה בעקבות החלטתו של בית המשפט לנوع בעניינם של הקטינים, אינה מצדיקה שלעצמה דחית הבקשה. אמן תכלית ההתקלות של הנאשם וחבריו הייתה מלכתחילה למנוע את קיום התהלהכה של העדה היוונית, ובכך למנוע ממנה למש את הזכות לחופש דת ותרבות. ואולם, גם אירועים של חסימת כבישים נועדו מלכתחילה למנוע מאחרים מלהמש את חופש התנועה שלהם, ובעקיפין לפגוע גם בזכויות אחרות של הציבור. השאלה האם מדובר בשאייה לפגוע בבני קבוצה מסוימת או בכלל הציבור אינה מצדיקה שלעצמה התייחסות שונה בהגשת כתבי אישום ככל שהדבר נוגע לפגיעה בחופש התנועה. בהקשר זה אוסיף כי טועה לדעתו המאשימה בטעنته, כי התנגדות לפינוי מתחזים בלתי חוקיים אינה כרוכה בניסיון לפגוע בזכויותיהם של אחרים, שכן יש בה פגיעה מובהקת בזכותו הכספי של בעל המקראקען שנתפסו במאחז בלתי חוקי.

10. ב"כ הנאשם הפנה למספר בלתי מבוטל של דוגמאות בהן נמנעה המאשימה מלהגיש כתבי אישום או חזרה בה מכתב אישום שהוגשו, כאשר מדובר בעבירות של התנגדות לפינוי התקלות בלתי חוקית שאינה מלאה באליםות כלפי

השופטים. דוגמאות אלה מקיימות תשתיית ראייתית ראשונית לביסוס טענת אכיפה בררנית, יש בהן כדי להצדיק את חיוב המאשימה למסור לנאשם נתונים בדבר העמדה לדין של אחרים בנסיבות דומות.

11. אף על פי כן, בשלב זה לא מצאתו להורות למאשימה למסור לנאשם חומר חקירה מתוך התקיים. מסירת מידע זו יש בו פגעה קשה בפרטיותם של צדדים שלישיים, שסביר כי ניתן יהיה להימנע ממנה.

12. בנוסף, לא מצאתו להורות למאשימה לפלח את הנתונים שעלו מסירתם אורה לפי סוג המוחאות שאליהן התייחס ב"כ הנאשם (מחאת הנכים, מחאת בני העדה האתאופית, מחאות החרדים). הגם שהמאשימה לא טענה זאת, נראה כי עירכת פילוח שכזה מטילה עליה נטל בלתי סביר. עם זאת מובן כי ככל שהמאשימה גיבשה לעצמה כללים מנחים בנוגע להעמדה לדין בגין כל אחת מסווגי המוחאות (כפי שככל הנראה עשתה בכל הנוגע למוחאות החרדים) עליה לחשוף כללים אלה.

13. לנוכח האמור לעיל, אני מורה למאשימה למסור לנאשם מידע בדבר מספר תיקי החקירה שנפתחו נגד בגין בחמש השנים האחרונות בחשד לביצוע עבירות של המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור במחוזות ירושלים, תל-אביב ומרכז תוך התייחסות לנושאים הבאים:

א. אם נלווה לחשד זה חשד לביצוע עבירות אחרות ואם כן- אילו עבירות.

ב. אם הוגש כתב אישום, ואם כן- אילו עבירות יוחסו לנאשם.

14. בנוסף אני מורה למאשימה למסור להגנה כל הנחיה שגיבשה ביחס לטיפול במפגינים שנערכו במהלך מוחאות החרדים, מחאות הנכים, מחאת בני העדה האתאופית או המחאה החברתית.

15. החומרים ימסרו להגנה עד ליום 20.3.20.

16. המזיכרות תעבור העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, בהעדך
הצדדים.